

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 1792 van 18 september 2007
in de zaak X/IVde kamer

In zake: 1) X
2) X
3) X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, van Russische nationaliteit, op 22 juni 2007 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. VAN EETVELDT loco H. VAN VRECKOM en van attaché P. VAN COSTENOBLE die verschijnt voor de verwerende partij,

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak

- 1 X en X, die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 5 augustus 2003, vroegen er op dezelfde dag voor een eerste maal asiel aan. Deze asielaanvragen werden door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen geweigerd in maart 2005. Op 9 november 2006 dienden zij een tweede asielaanvraag in. Hun zoon, X, vroeg op diezelfde datum voor de eerste maal asiel aan.
- 2 De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvragen van verzoekers bij beslissingen van 7 juni 2007, verstuurd op 11 juni 2007.

- 3 De feiten aan de basis van de asielaanvragen van verzoekers kunnen als volgt worden samengevat: verzoekers hebben de Russische nationaliteit en zijn van Tsjetsjeense origine. Zij verklaren dat X nog steeds wordt gezocht in Tsjetsjenië. Ter staving hiervan leggen zij een brief voor van de zus van deze laatste. Volgens haar werd er tweemaal een huiszoeking uitgevoerd op het thuisadres van verzoekers en werd de buurman ondervraagd, bedreigd en geslagen. De Kadyrovtsi en de Russen voerden samen zuiveringsacties uit. Naast de brief, leggen verzoekers de volgende documenten neer: een attest van gezinssamenstelling van 25 december 2005, een convocatie van het parket van 27 januari 2006, een brief van het ministerie van Binnenlandse Zaken van 4 mei 2006, enkele medische attesten en bijlagen van het militair boekje van X.
- 4 De bestreden beslissingen hechten geen geloof aan het asielrelaas van verzoekers en baseren zich daarvoor op het feit dat:
- de vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade dat Tsjetsjenen lopen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie afhankelijk is van waar, wanneer en in welke omstandigheden ze ergens hebben verbleven en welke feiten ze er hebben beleefd, zodat het belangrijk blijft de individuele situatie van elke persoon te kennen en te evalueren
 - zij zich beroepen op de problemen die ze reeds aanhaalden in het kader van hun eerste asielaanvraag, terwijl er geen geloof kon worden gehecht aan hun beweringen in verband met de oorzaken van hun problemen in Tsjetsjenië. De nieuwe elementen waarop verzoekers zich beroepen vloeien voort uit diezelfde problemen en kunnen de geloofwaardigheid hiervan niet herstellen
 - zij ter ondersteuning van hun asielaanvraag vervalste documenten neerleggen, met name het attest van gezinssamenstelling en de geboorteakte van X
 - zij met betrekking tot de convocatie van het parket en de brief van Binnenlandse Zaken louter faxen kunnen voorleggen en dat dit laatste document een intern politiedocument is, zodat het niet geloofwaardig is dat de wijkagent dit zou hebben overhandigd
 - er met betrekking tot hun verblijf te Tsjetsjenië en de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan tegenstrijdigheden rijzen in de opeenvolgende verklaringen van verzoekers en tussen de verklaringen van verzoekers onderling
 - de medische attesten, de brief, noch de bijlagen van het militair boekje, deze vaststellingen kunnen wijzigen.

2. Over de ontvankelijkheid van de zaak

- 1 Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op. Hij stelt dat het verzoekschrift niet werd ondertekend door verzoekers of door hun advocaat, terwijl dit op straffe van nietigheid wordt vereist in artikel 39/69/, §1, eerste lid en tweede lid, 7°, van de voormelde wet van 15 december 1980.
- 2 De Raad stelt vast dat het beroepsverzoekschrift loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA werd ondertekend door advocaat V. BECKERS. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State geldt artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek niet alleen wanneer de advocaat optreedt voor de rechtscolleges van de rechterlijke orde, maar ook in administratieve procedures (R.v.St., nr. 106.722 van 22 mei 2002; R.v.St., nr. 41.655 van 21 januari 1993; R.v.St., nr. 40.040 van 15 juli 1992; R.v.St., nr. 25.593 van 30 juli 1985). Krachtens dit artikel verschijnt de advocaat als gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een

bijzondere lastgeving vereist. Een advocaat kan aldus als gevolmachtigde optreden in een verzoekschrift tot hoger beroep, zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken (Cass. nr. C960051F, 17 april 1997; Cass. nr. RC83C92_2, 9 december 1983). Verweerders loutere bewering, dat het verzoekschrift niet is ondertekend door verzoekers of hun advocaat, is niet dienend ter weerlegging van dit vermoeden. Verwerende partij stelt ter zitting de exceptie niet langer te handhaven.

3. Over de gegrondheid van de zaak

1 Verzoekers vragen in hoofddorde hun aanvraag om het statuut van vluchteling te bekomen in te willigen en stellen met betrekking tot de bestreden motivering dat (i) zij ten eerste verbaasd zijn te horen dat het attest van gezinssamenstelling van 25 december 2005 vals zou zijn en dat ze, doordat ze vertrouwden op de zus van X het document volledig ter goeder trouw hebben overgemaakt aan de asielinstanties (ii) de Commissaris-generaal met betrekking tot de convocatie van het parket en de brief van Binnenlandse Zaken, zonder deze te onderzoeken, ervan uitgaat dat deze stukken wel vals zullen zijn (iii) zij waarheidsgetrouw hebben verklaard dat ze niet meer beschikten over de geboorteakte van X en niet begrijpen hoe de vervalste geboorteakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken is geraakt (iv) de tegenstrijdigheden niet van die aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van hun asielrelaas zouden ondermijnen, aangezien de gebeurtenissen reeds dateren van in 2002 en 2003.

2 De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027 van 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 136.692 van 26 oktober 2004).

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen terecht opmerken dat verzoekers zich beroepen op dezelfde problemen als degene die reeds werden aangehaald in het kader van de eerste asielaanvragen van X en zijn vrouw en dat deze asielaanvragen werden afgewezen omdat de geloofwaardigheid van hun relaas werd ondermijnd. Deze motivering wordt door verzoekers niet weerlegd. Ze wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

De documenten die verzoekers neerleggen in het kader van hun tweede asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze ongeloofwaardigheid van de door hen aangevoerde problemen kunnen herstellen.

In verband met het attest van gezinssamenstelling blijkt dat verzoekers in het verzoekschrift niet ontkennen dat dit een vervalst document betreft. De verklaring dat verzoekers vertrouwden op de zus van X en dat ze volledig ter goeder trouw

waren, doet geen afbreuk aan deze vaststelling en is niet aannemelijk, daar uit het dossier blijkt dat de vervalsing slechts geschiedde nadat het document werd doorgefaxt (administratief dossier, stuk 13). Ter zitting werd overeenkomstig artikel 23 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoekers gevraagd of zij volharden in hun bedoeling er gebruik van te maken. Verzoeker verklaart te volharden in het verdere gebruik van het stuk. Gelet op de vaststellingen gedaan door de federale politie kan aan het stuk derhalve geen enkele bewijswaarde worden toegekend.

Met betrekking tot de convocatie en de brief van Binnenlandse Zaken, stelden de bestreden beslissingen terecht dat aan de authenticiteit hiervan kan worden getwijfeld gezien het feit dat verzoekers reeds twee vervalste stukken hebben neergelegd. De Raad wijst er verder op dat verzoekers de motivering niet weerleggen, daar waar deze stelt dat verzoekers louter faxen kunnen voorleggen en dat het niet geloofwaardig is dat de wijkagent de brief zou hebben overhandigd. Deze motivering wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

De geboorteakte van X betreft een vervalst stuk. In het verzoekschrift verklaren verzoekers dat zij niet begrijpen hoe dit document bij de Dienst Vreemdelingenzaken is beland en dat zij het nooit hebben willen aanwenden in de procedure. Ter zitting werd overeenkomstig artikel 23 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoekers gevraagd of zij volharden in hun bedoeling er gebruik van te maken. Verzoeker verklaart te volharden in het verdere gebruik van het stuk. Gelet op de vaststellingen gedaan door de federale politie kan aan het stuk derhalve geen enkele bewijswaarde worden toegekend.

De Raad merkt op dat verzoekers de bestreden motivering niet weerleggen, daar waar deze stelt dat de overige door hen neergelegde documenten de door de bestreden beslissingen getrokken conclusie niet kunnen wijzigen. Derhalve wordt deze geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en door de Raad tot de Zijne gemaakt.

De door verzoekers aangehaalde problemen zijn niet geloofwaardig.

Hun geloofwaardigheid komt nog verder op de helling te staan doordat er met betrekking tot hun verblijf te Tsjetsjenië en de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan tegenstrijdigheden rijzen in de opeenvolgende verklaringen van verzoekers en tussen de verklaringen van verzoekers onderling. De Raad stelt vast dat verzoekers zich ertoe beperken deze tegenstrijdigheden te vergoelijken, zonder concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Van verzoekers mag verwacht worden dat zij tijdens de asielpprocedure eenduidige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van het asielaansluitingsproces en de aanleiding waren tot het vertrek uit hun land van herkomst.

- 3 Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.
- .1 Verzoekers vragen in ondergeschikte orde hen het voordeel van de subsidiaire bescherming te bieden en verwijzen in dit verband naar de *"Country of Origin Key Documents – Russia"* van het UK Home Office, uitgegeven op 19 januari 2007. Volgens verzoekers zou artikel 3 EVRM worden geschonden bij hun terugkeer. In een tweede middel roept verzoeker artikel 3 van het Europees Verdrag tot

bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in om op de subsidiaire beschermingsstatus aanspraak te kunnen maken.

- .2 De Raad heeft in het kader van huidig beroep niet de bevoegdheid om artikel 3 E.V.R.M. rechtstreeks te toetsen. De Raad onderzoekt enkel het reële risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst in casu in het kader van de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.
- Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst.
- In zoverre de rechtstreekse schending van artikel 3 van het E.V.R.M. wordt aangevoerd is dit onderdeel onontvankelijk.
- Aangezien het asielrelaas van verzoekers niet geloofwaardig is en zij gebruik maakten van valse stukken, kunnen zij zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat in deze niet om aan te tonen dat er wat verzoekers betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 september 2007
door:

Mevr. A. VAN ISACKER, rechter in vreemdelingenzaken,

Mevr. K. MERTENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. MERTENS.

A. VAN ISACKER.